

ISSN 2738-1323
СТУДЕНТСКИ ПАРЛАМЕНТ

ВШССОВ у Кикинди

БРОЈ 3

СТУДЕНТСКА БАЈКА

ИЗДАЊЕ ЈУН 2021.

„Студентска бајка”

Лист студената Високе школе струковних студија за образовање
васпитача у Кикинди

Број 3

Оснивач и издавач

ВШССОВ у Кикинди

Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди

Светосавска 57, Кикинда

Директор и главни уредник

др Ангела Месарош Живков

Уредништво

Светлана Крнета, председник Студентског парламента

Тања Бркљач, мастер

др Србислава Павлов

Лектор

Тања Бркљач, мастер

Редакција

Ана Вукобрат, мастер

др Миланка Маљковић

Студентска редакција

Стефан Попаживанов

Стефан Радин

Тамара Слативић

Тамара Саити

Никола Халаи

Светлана Крнета

Дизајн корица

Стефан Радин

Прелом

Стефан Радин

УВОДНА РЕЧ

Директорица, професори и представници Студентског парламента Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди, као и досад, много су допринели овом броју нашег часописа. И кроз овај број Вам указујемо и показујемо колико су заиста наши студенти вредни, креативни, маштовити, ангажовани и талентовани, како у Школи тако и ван ње. У часопису можете видети њихове ликовне радове и прочитати креативне песме, приказе различитих радионица међу којима је и цртање полигона за децу у дворишту наше Школе који је, морам признати, посебан, али се и информисати о томе ко је учествовао у снимању филма о нашем граду и другим пројектима Народног музеја Кикинда. Часопис „Студентска бајка“ наш је начин да подржимо, промовишемо и представимо таленте наших студената и ваннаставне активности којима се баве и са великим задовољством ћемо то радити и убудуће.

Трећи број часописа отвара информација о првом овогодишњем Дану отворених врата ВШССОВ, догађају којим је, заједно са студентима, Школа наставила припреме за упис наредне генерације студената. Добро нам дошли!

● ○ REDMI NOTE 8T
○ ○ AI QUAD CAMERA

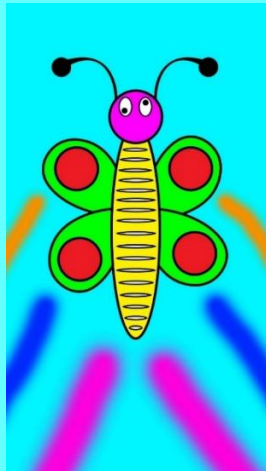

Дан отворених врата у ВШССОВ - студенти и наставници дочекују будуће бруцоше.

Стефан Радин

ИНТЕРВЈУ СА...

Александром Ковачевић, студентом генерације школске 2020/21. године

Добар дан, молим Вас, представите нам се и реците нам нешто више о себи.

Добар дан, ја сам Александра Ковачевић, студент генерације ВШССОВ у Кикинди. Завршила сам основне студије са просеком 9,92, имам 22 године и тренутно похађам прву годину мастер студија. Основну школу сам завршила у Накову као вуковац, а Гимназију „Душан Васиљев“ у Кикинди са одличним успехом. У току основних студија завршила сам са одличним успехом и нижу музичку школу „Слободан Малбашки“ у Кикинди, одсек соло певање.

Због чега сте се одлучили за позив васпитача?

Овај позив сам прихватила са одређеном дозом страхопоштовања према свим васпитачима, јер у њиховим рукама је оно што чини будућност ове земље, а то су деца. Сматрам да ћу се лако и брзо прилагодити овом задатку, јер ме рад са децом испуњава, покреће да стварам, постајем задовољнија и срећнија. Дечија искреност и креативност ме одушевљавају и надам се да ћу се веома добро снаћи у улози васпитача.

Да ли сте запослени и како Вам се допада рад у вртићу?

Нисам још увек запослена, али бих волела да радим као васпитач деце предшколског узраста. Рад са децом је неисцрпни извор идеја и оаза креативности. Деца су много креативнија од својих васпитача, па често и сама креирају ток активности својим идејама и предлозима. Васпитач треба да буде компетентан за рад са децом и мора да уме да каналише дечије идеје и да их спроведе у дело како би дечија глад за новим сазнањима била испуњена. Током стручне праксе сам уживала у раду са децом и волела бих да добијем могућност да поново радим са њима, јер

колико год енергије утрошила у припреме и реализацију активности, двоструко толико енергије ми деца узврате након радног дана.

Шта је, по Вама као будућем васпитачу, најбитније у том послу?

Најбитније је дете, јер због деце и постојимо. Важна је сарадња родитеља и васпитача, јер је позив васпитача веома захтеван и одговоран посао где родитељ мора да има пуно поверење у васпитача свог детета како би дете имало што квалитетнији боравак у вртићу, развило свој потенцијал до максимума и припремило се за полазак у школу. Поред сарадње родитеља, битна је и колективна сарадња целог тима стручњака који су укључени у васпитно-образовни рад: главног васпитача, психолога, педагога...

Која успомена Вам је остала у лепом сећању са основних студија?

Најлепша успомена јесте та да сам стекла пријатељицу за цео живот која је сјајан васпитач и практичар, пун идеја и креативности. Поред ње, најлепше успомене носим управо са праксе, јер дечији бисери су нешто што, верујем, никога не може оставити равнодушним.

Шта бисте нам поручили за крај овог разговора?

„Изабери посао који волиш и нећеш морати да радиш ни један дан у животу.“

Конфучије

У Кикинди, 18.5.2021.

Разговор водила: Марија Берта

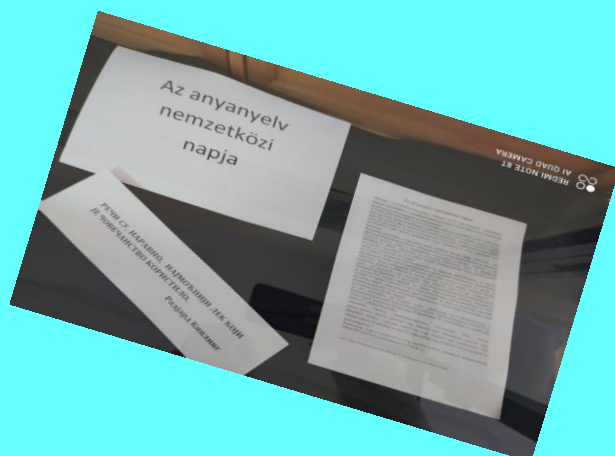
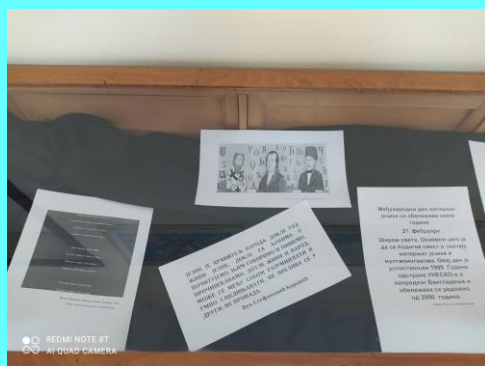

**Александра Ковачевић, студент генерације школске 2020/21.
године**

„ЈЕЗИК ЈЕ ХРАНИТЕЉ НАРОДА. ДОКЛЕ ГОД ЖИВИ ЈЕЗИК, ДОКЛЕ ГА ЉУБИМО И ПОЧИТУЈЕМО, ЊИМ ГОВОРИМО И ПИШЕМО, ПРОЧИШЋАВАМО, ДОТЛЕ ЖИВИ И НАРОД, МОЖЕ СЕ МЕЂУ СОБОМ РАЗУМИЈЕВАТИ И УМНО САЈЕДИЊАВАТИ, НЕ ПРЕЛИВА СЕ У ДРУГИ, НЕ ПРОПАДА.“

Вук Стефановић Караџић

Поводом 21. фебруара, Међународног дана матерњег језика, у холу Школе уприличена је пригодна изложба са текстовима о значају матерњег језика и мултилингвизма.

КРЕАТИВНИ ПРОЈЕКАТ АВАНТУРА ЈЕДНОГ ВАЉУШКА

Инспирисани предметом Основе музичке писмености, студенти друге године смерова Струковни васпитач деце предшколског узраста и Струковни васпитач за традиционалне игре који су у радном односу заједничким снагама осмислили су видео-пројекат под називом *Авантура једног ваљушка*. Аутор креативног и едукативног текста писаног у рими, намењеног деци предшколског узраста, је студенткиња Сања Петков. Сања и њене колеге, од којих се многи појављују у малим, али веома важним улогама животиња интерпретирајући на разним музичким, ритмичким, али и алтернативним инструментима, уз коришћење многобројних ономотопеја и креативно употребљавајући звукове из окружења, удахнули су живот наведеном тексту и оплеменили га.

Главни лик јесте Ваљушак од теста којег прате многе животне згоде и незгоде на путу откривања света око нас. Уз употребу ритмичких и музичких елемената које су током предмета Основе музичке писмености, практично, на онлајн настави савладали, студенти су у овај пројекат уткали сва своја претходно стечена знања, умећа, али и креативност изражавања. Тако се, на пример лик Виле појављује уз звуке свирања на чашама напуњеним водом, како су вежбали у току онлајн предавања, ручно прављене звечке послужиле су за звучно осликавање појаве змије, свирање у блок флауту да прикаже фијук ветра, шушкање папира да асоцира на падање пахуља, а звончићи да сликовито дочарају долазак Деда Мраза. Употребом Орфовог инструментаријума у виду музичке драматизације едукативног текста уз аранжирање једноставних дечијих песама и интерпретацију истих на хармоници, блок флаути, клавиру и другим инструментима, студенти су показали велику моћ креативности, инвентивности и спремности за рад са најмлађима. У реализацији пројекта Позориште „Лане“ из Кикинде помогло је студентима ВШССОВ Кикинда који су у радном односу: Сања Лињачки, Николина Ненадовић, Наташа

Варадинац, Ана Ђурђевић, Јелена Пантелић, Дијана Зимоња, Милан Степанов, Анђелка Макарин, Драгана Макарин, Јована Загорчић, Тања Недељков, Ђурђа Тинтор, Наталија Лазић, Сара Смрекић, Јелена Ковачев, Гордана Малетин, Јована Гаковић, Ержебет Петеш, Дијана Радић, Марија Прокопић, Маја Рогановић, Сања Пурић, Сара Петков и Милева Драгојевић. Креативни материјал приказан је и на сајту наше Школе током фебруара и марта 2021. године.

др Кристина Плањанин Симић, професор струковних студија

РАДНО-ИГРОВНА СРЕДСТВА – ПРАКТИЧНИ РАД СТУДЕНАТА

И током онлајн наставе смо били вредни. У оквиру вежби из изборног предмета Основе инклузивног васпитања и образовања, студенти треће године смера Струковни васпитач деце предшколског узраста направили су радно-игровна средства намењена деци са сметњама у развоју и изложили их у холу Школе.

ВАННАСТАВНЕ АКТИВНОСТИ СТУДЕНАТА

Студенти треће године основних студија посетили су изложбу посвећену 130 година предшколства у Кикинди.

РАДИОНИЦА ЈА САМ...

Поезија је сјајно средство у раду које не помаже само код вежбања слушања, говора, читања и писања, већ и подстиче машту.

Уколико неко раније није писао песме, велика помоћ може бити понуђена структура песме. Песме не морају увек да се римују (<https://www.teachingenglish.org.uk/article/kids-poetry>).

Песме наших студената написане су по структури песме *Ја сам...* Лауре Фрата (преузето из књиге *Приручник за наставнике: активности за подршку свим ученицима у школи и учионици* ауторки Џудит Холенвегер и Едине Кромпак).

др Србислава Павлов

ЈА САМ...

Ја сам креативан и чудан.

Питам се где се налази књига моје судбине?

Чујем гласан смех

Видим истински срећне људе

Желим да останем срећан.

Ја сам креативан и чудан.

Претварам се да стојим на сцени

Осећам велику радост

Додирујем нити своје уметничке душе

Бринем да ће осећај нестати

Плачем што душом не гледамо.

Ја сам креативан и чудан.

Разумем како свет функционише

Кажем радујем се животу

Сањам велику сцену

Настојим да до ње дођем.

Надам се да ћу на њој остати.

Никола Халаи

ЈА САМ...

Ја сам мала и плава.
Питам се где птице лете зими?
Чујем цвркут птица
Видим мале птиће
Желим да удомим малу ласту.
Ја сам мала и плава.
Претварам се да разумем неке особе
Осећам да сам уморна
Додирујем столицу
Бринем да не покиснем
Плачем јер киша пада.
Ја сам мала и плава.
Разумем кад неко има проблем
Кажем оно што не желим
Сањам глупост
Настојим да будем успешна.
Надам се да ће стати киша.

Теодора Ердељан

ЈА САМ...

Ја сам упорна и друштвена.
Питам се шта ме чека у будућности?
Чујем капљице кише које лупкају по прозору
Видим мало лане како лежи у трави пуној љубичица
Желим да помажем људима.
Ја сам упорна и друштвена.
Претварам се да сам хладна особа
Осећам љубав у срцу
Додирујем оглицу на врату
Бринем да нећу остварити неке своје циљеве
Плачем јер сам изгубила неке своје пријатеље.
Ја сам упорна и друштвена.
Разумем зашто сви траже савет и мишљење од мене

Кажем да сам тврдоглава и упорна
Сањам да отпућујем у Египат
Настојим да остварим своје циљеве.
Надам се да ћу успети у томе.

Светлана Крнета

ЈА САМ...

Ја сам осећајна и разумна.
Питам се како је у свемиру?
Чујем људе око себе
Видим бољу будућност
Желим да увек будем срећна.
Ја сам осећајна и разумна.
Претварам се да сам добра у давању савета
Осећам се срећно
Додирујем Марину
Бринем се за породицу и блиске људе
Плачем због ситница.
Ја сам осећајна и нежна.
Разумем људе око себе
Кажем да сам добар пријатељ
Сањам да ће свет једног дана постати бољи
Настојим да успем у животу.
Надам се да ће људи постати бољи.

Јелена Пекија

АКТИВНОСТИ У ПРИРОДИ

Студенти треће године, у организацији др Ангеле Месарош Живков, реализовали су активности у природи на Старом Језеру.

● ○ REDMI NOTE 8T
∞ ∞ AI QUAD CAMERA

ПОЛИГОН СТАЗА У ШКОЛИ

У оквиру предмета Методичке активности из физичког и здравственог васпитања студенти треће године смера Струковни васпитач деце предшколског узраста урадили су полигон стазу за децу предшколског и млађег школског узраста у дворишту Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди. Полигон стаза је предвиђена за реализацију различитих садржаја из области физичког васпитања са циљем развоја свих аспеката детета.

Студенти: Светлана Крнета, Стефан Попаживанов, Стефан Радин, Емилија Ладичорбић, Маја Милошев, Марија Рац Сабо, Симона Ђукић, Јока Драгић, Марина Карановић, Јелена Пекија, Ивана Крстин.

Предметни наставник: др Ангела Месарош Живков

СТУДЕНТИ ПРВЕ ГОДИНЕ У ПОСЕТИ НАРОДНОМ МУЗЕЈУ КИКИНДА

У среду, 19. маја 2021. године студенти ВШССОВ су посетили Народни музеј Кикинда у пратњи професорке Јасмине Арсенијевић. Посета Музеју организована је у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању. Поштујући сигурносне мере, посета је организована у две смене, а укупан број студената који су посетили Музеј био је 33. Посета сваке смене трајала је 90 минута.

У првом делу посете, студенти су слушали предавање Драгана Киурског, кустоса педагога, на тему „Музејска педагогија“. У трајању од 25 минута, у великој сали Музеја, имали су прилике да на интересантан начин, пратећи презентацију пропраћену низом фотографија и примера из праксе, сазнају шта представља музејска педагогија и како је текао њен историјски развој у свету. Драган Киурски им је потом представио активности и радионице педагошке службе Музеја које се организују за децу, као и улогу који волонтери Музеја имају у њима. Студентима су представљени механизми које Музеј спроводи у циљу развоја културних потреба и неговања културних навика младих и одраслих.

Након тога, студенти су учествовали у едукативно-забавној радионици “Музеј од А до Ш” и уз асистенцију кустоса упознали сталну поставку Музеја. Пролазећи кроз музејску изложбу, студенти су откривали експонате и појмове чији називи почињу редом свим словима наше азбуке. На тај начин су студенти искусили модел активног учења путем игре и социјалне интеракције, кроз истраживање, откривање и експериментисање које организује Педагошка служба у Музеју.

На крају посете, у сали Музеја организован је тест провере знања, где је извршена ретроспектива знања о анимацији у култури и улози васпитања и образовања у истој, до којих су студенти дошли у оквиру предмета Менаџмент у предшколском васпитању и образовању и предавања о музејској педагогији. Студенти су успешно савладали тест.

Љубазношћу Педагошке службе и управе Музеја, студенти су били ослобођени плаћања улазнице. Овом посетом наставља се устаљена и успешна пракса сарадње Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди и Народног музеја Кикинда.

Кратак филм о посети студената Музеју сачинила је студенткиња Душица Ристић. На сајту ВШССОВ и на Facebook и Instagram профилу постављен је филм као и шири избор фотографија снимљених током посете.

Извештај о посети и фотографије:

<http://vaspitacka.edu.rs/izvestaj-o-poseti-narodnom-muzeju-kikinda-studenata-i-godine/>

Филм: <https://www.youtube.com/watch?v=DheJI6inm14>

У Кикинди, 01. јун 2021. године
др Јасмина Арсенијевић, проф.

ЂУРЂЕВДАН ЗЕЛЕНИ

Орило се ових дана „Пролеће на моје раме слеће...“. Логично, јер су православни после Васкрса прославили и Ђурђевдан. Необично је то што нам је песма „Ђурђевдан“, у многобројним својим верзијама, остала као малтене једино музичко подсећање на празник који у српској традицији заузима веома важно место... А некада му је било посвећено мноштво песама које смо временом заборавили. Ево једне:

Ђурђевданче вес’о ти си!
Сваким цв’јећем кићен ли си,
Весели се свака тица
И у гори кукавица,
Највеселији двоје драго
Млади чобан, чобаница.
(Врчевић, 1888.)

Шта је Ђурђевдан? Из угла хришћанске цркве, то је празник Светог Великомученика и победоносца Георгија. Дан којим се обележава његова мученичка смрт за хришћанску веру, негде око тристоте године после Христа, у време римског цара, гонитеља и мучитеља Хришћана, Диоклецијана. Уједно, то је један од два дана посвећена овом светитељу. Други је Ђурђиц, пренос моштију Светог Георгија, кога православни обележавају 16. новембра. О хагиографији овог светитеља могло би се много писати. Веома је поштован и на истоку и на западу, па чак и међу нехришћанима. Заштитник је неких држава, попут Енглеске или Грузије, и неких великих градова попут Москве.

Оно о чему бих више волео да говорим овај пут је то да у српском обичајном календару мало који празник обилује толиким обичајима и има толико поштовање као Ђурђевдан. Можда ћемо само код прослављања Божића пронаћи више лепих, сачуваних обичаја.

Празновање Ђурђевдана, који се сматра даном сусрета зиме и пролећа, сеже далеко, у паганску прошлост Словена.

Сматра се да су христијанизацијом стари Словени атрибуте својих божанстава проналазили у хришћанским светитељима. Како се у пролеће обележавао бог, ратник Јарило или Геровит, тако је свети Георгије заузео његово место у календару, и преузео све обичаје који су до тада практиковани у част Јарила. Јарило је у словенској митологији бог пролећне вегетације и плодности, а био је повезиван и са ратом. Замишљан је као изузетно леп младић који јаше на белом коњу, у белој одећи, босоног, окићен пољским цвећем и са свежњем класја у рукама. Није ли то слика Георгија? Стога не чуди да је свети Георгије прослављан у природи, да су се плели венци и китило се зеленилом, прскало водом... Помоћ овог ратника зазивана је у свим ратовима, којих, на жалост, на овим теренима није мањкало.

Поменимо сада неке од обичаја за Ђурђевдан. Браће биља, плетење венаца и њихово пуштање низ воду, као и умивање у води са травама, све су магијске радње за побољшање здравља и плодности, за бујање вегетације. Постоје пастирски обичаји да се венцима ките стада оваца, која се тај дан први пут пуштају у планину на пашу. Кроз венац од цвећа на Ђурђевдан се музу овце. Кићење куће уочи Ђурђевдана, нарочито капија или врата и купање у реци, све су то радње за заштиту здравља. О Ђурђевдану се месе и обредни колачи, а у неким крајевима Мачве до данас је сачуван обичај прављења ђурђевских крстова.

У време турске власти, Ђурђевдан је био хајдучки састанак (док је Митровдан, 08. новембра био растанак). О популарности овог светитеља говори и чињеница да је по броју српских домаћинстава која славе ову Славу, Ђурђевдан на другом месту, одмах након Светог Николе.

Милан Степанов

Извор: <http://starasrbijabg.blogspot.com/>

ТЕБИ

Доћи ћу, чекај ме...
Тамо негде иза дуге,
где су јутра дужа,
где је светлост јача,
где нас Сунце обасипа топлином...
Чекај ме...

Тамо негде где си сада,
знам да је лепше, верујем,
тамо негде где је мир...
Чекај ме...

И знај доћи ћу, али не сада,
потребна сам многима,
кад ми куцне задњи час доћи ћу.
Чекај ме....

И пријатељу... фалиш и болиш,
али си ту,
у ваздуху,
у заласку,
у зраку Сунца,
у лепим делима.

Заувек теби, заувек мом А.

Катарина Цукић

ПРАЗНИНА

У свету журбе људи празни ходају.
У свету бола људи жељни љубави седе у самоћи.
Отуђени тако једни о другима сањају.
Дању о срећи сновијају.
Лежу и буде се тугујући.
За срећу мало треба, пар осмеха и мало шале.

Срећан буди сада, сутра можда неће сванути.

Катарина Цукић

ЗАБОРАВ

Никада те нећу заборавити и никада ти нећу опростити.
Бол ће остати, а прошла срећа ће осмех измамити.
Отишло у заборав, дуг загрљај и пар осмеха.
Отишла у заборав љубав која се сматрала вечном.
Тамо негде иза затворених врата чучи једна уплакана жена.
Сада наизглед срећна присећа се старих дана и размишља о пролазности.
Нека остане тамо, иза врата, тако је боље.
Да мање боли, да испред тих врата осване здравији живот.

Катарина Цукић

ЗАЛАЗАК

Увек су ми били чаробни заласци,
када Сунце букти, пламса,
када се губи у својој тишини и полако нестаје.
Тако нечујан и тако нестваран тренутак.
Где год се налазила,
из којег год угла посматрала,
призор је увек посебан.
Тренутак који остаје урезан у теби,
који ћеш памтити.
Боје које се преламају,
које блеште и имају свој чаробан моменат,
па се полако гасе.
Светлост која полако нестаје у тами,
светлост коју журиш да уграбиш,
и тај моменат који кратко траје.

Катарина Цукић

У сутон, по ивици бездана ходим, твој сам абер. Ко те у мојим венама сатка? Из мојих очију, не видиш страх, у пукотинама душе, пред њима гле, поглед не окрећеш. Остајеш. Читаш ме душом. Јалове су речи. Неплодне. Нисам ја, жена, без корена, у мени усађене су борбе, и баш у њима научила сам да је победник, онај у којем 'ја, не бди, горд човек је трула воћка без рода. Од греха склони ме. Она сам, што се сузама умива, али никада пред светом не плаче. Пред лицем твојим, зар да се сада њих бојим? По њима ћеш ме препознати. Све боли света, спрале су кише. Док корачам, стопе су ми трњем посуте, толико, да загрлим твоје треће ребро да ми душу душом обгрлиш. Ниједна зима више неће бити хладнија од оне у којима сам сама стајала на земљи. Моји су Божури процветали. Моје су ране огледало, у којима се жртва пројављује. Љубав. Наша. Додирни ме. Нисам ја жена без корена, у мојим ноћима, срце је увек будно. Воли ме делима.

Тамара Славић

КИКИНДСКИ КОРЗО

ЛЕПЕ ЖЕНЕ ПРОЛАЗЕ КРОЗ ГРАД

„Конђе, чизме и папуче, бели дороц и минђуше, креп-папиром и белилом кинђуре се Кикинђуше.“

Знао је велики Мирослав Антић како да овим стиховима овековечи лепоту суграђанки. У односу на његово време, мало се тога променило у њиховим манирима, једино је, чини се, новац по нашим џеповима више почео да се понаша у стилу славног Худинија: сад га видиш, сад га не видиш.

Према изгледу Кикинђанки закључујем да се још увек одупиру беспарици, довољно је само предвече прошетати градским тргом.

Баште кафића губе полако своју сврху, што због променљивог времена, што због све празнијих џепова, али зато корзо поново добија на актуелности.

Ништа од дешавања у граду не може да прође без лепих девојака. Видети и бити виђен – очигледно је њихов мото.

Студенткињама је почео испитни рок, а оне у већини сматрају да се знање боље „слегне“ ако се уз кокице на Тргу понови.

Корзоом пролазе и младе маме, гурајући колица са својом новорођенчади. Ето, без реликвија и других обредних обележја, као у далеким земљама, оне овако на једноставан и савремен начин исказују да су недокучиве.

Заљубљени парови одлучују се да седну на ивицу фонтане. Жубор воде и залазак Сунца изгледају довољно романтично. Утисак је да ово место бира јачи пол у изливима емоција. Ако се и деси да изрекну неку од мушких глупости, шум воде може да камуфлира изговорено.

Преко пута мене, на клупи седи једна госпођица. Одлучила се за солистички наступ на данашњој „променади“ и, наравно, није прошла незапажено. Боже, размишља ли о дуету?

Немања Савић

Сањам, ништа нарочито. Дозива ме тихо, чујем, али никако да будна будем.

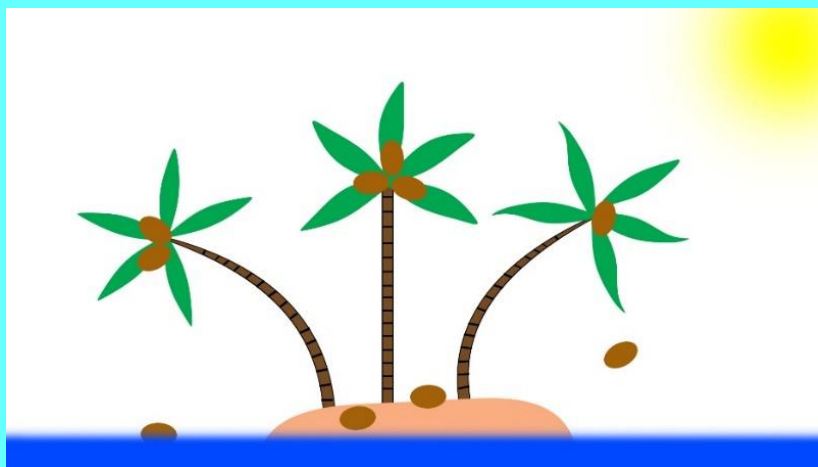
Тачно у седам мама ме зове, када већ свануло је, и рече ми не осећа се добро.

Ја устаде хитро из кревета да припомогнем њој исцрпљеној, жени, мајци, која с умором и уздахом једва устаде. Ухвати ме за руку и држим је чврсто, водим до купатила да к себи дође. Она, јадница дрхти сва, пребледела, а ја кријем изједање своје, и говорим себи да биће боље.

Стајем на праг собе брата, прилазим му и говорим, није добро мама. Он се тргну и запита: „Шта јој је?“, па му с кнедлом у грлу кажем добро је, страшно није. А он само каже: „Добро“ и настави дремати. У дубини душе знам да му добро није када види да

мами мука буде, али вешто крије ту рањивост, која га мало по мало гане у срце, па се грчи, сам са собом у муци се мучи. Не брине, мама, ту сам уз тебе, помислих у себи. Не треба да ти кажем то, јер од свих који нису били ту, ја сам ту, поново. Хајде мама, буди боље, да устанеш требало је. Да будеш боље јер нам требаш, да сви делимо кору хлеба. Кад налете птице и голубови, да бацим им мрвице, а ти ме гледаш са терасе и мислиш се – луда је.

Тамара Саити

Стефан Радин

КАД КУВАЈУ КНЕЖЕВЧАНИ

БОРБЕ ОКО ЧОРБЕ

– Да ли кувари читају Гетеа? – Шта је заједничко ташти, шефу и комшији? – Дипломата из Суботице. – Два шампиона у једној дисциплини.

Кад се надмећу кулинали у спремању рибље чорбе, то је свакако добар повод да у данашње време беспарице и гурмани дођу до речи, тачније до доброг залогаја.

Једној таквој манифестацији био је домаћин и Нови Кнежевац. Тиски кеј, преко двадесет потпаљених ватри, излетници, кулинали, асистенти, навијачи, дегустатори – декларишем се у последњу категорију, сигуран сам да имамо кворум.

* * *

Започињемо разговор с такмичарима, већина има и асистента, неко остатак породице, неко колегу са посла, поједини ракију.

– Ово ће бити победничка чорба – говоре такмичари, показујући сваки на своју.

– Традиционално учествујем и редовно побеђујем – чуо сам од већине, док они нешто млађи истичу:

– Не бојимо се старих вукова, редовно их побеђујемо.

Самоувереност је доминантна особина свих, као да се држе Гетеове максиме: „Ко себе приказује зеленим – тога ће појести козе“.

* * *

Време неосетно пролази у веселој атмосфери. Са разгласа непрестано „туче“ музика, мало вина у котлић, мало у грло – довољно да се уз друштво запева. Уследила је запршка. Припремајући зачине, такмичари се загонетно смешкају, питамо се за разлог. Међутим, дилема није дуго трајала. Кад је уследило питање: „Коме сте запржили данашњу чорбу?“, добили смо разне одговоре, неко се сетио таште, неко шефа на послу или комшије...

* * *

Лепе жене увек делују инспиративно, то потврђују и гастрономи окупљени око ватре. Много је девојака продефиловало на овој манифестацији. Одлучујем се да приђем једној од атрактивнијих, методом намерног узорка.

– Зовем се Слађана и допутовала сам из Суботице да бих присуствовала овом догађају. Овде сам у својству дегустатора, јер, на крају се све мора пробати, зар не?

Имаш ли свог фаворита овде?

– Никог посебно не бих издвојила, сви су заиста сјајни.

На директно питање како се постаје њен фаворит, у маниру најискуснијег дипломате Слађана је је избегла одговор.

* * *

„Без обзира на одлуку жирија, чорбе ће са задовољством бити поједене“, гласи констатација окупљених.

Председник жирија је Душанка Петровић. Питамо је како је одлучивати о судбини мушкараца.

– Није важно ког су пола такмичари, победиће најбоља чорба.

Идемо даље, а присутни ме упућују на једног господина који је већ шампион. Како је могуће кад још није проглашен победник?

– Ја сам Ацо Ивошевић, првак Црне Горе у кувању рибље чорбе. Надметање се одржало 1997. у Ђурђевића Тари, био сам једини такмичар тамо, и нормално је да сам био први. Остала је непознаница да ли је Ацо био и самоиницијативни организатор тог надметања.

* * *

Жири већа о победнику, међутим, већина се не одлучује да сачека одлуку, већ се прихвата јела. Ту су тањири, хлеб, разна салата, пиће, једном речју – прави домаћински ручак.

– Важно је да се дружимо – кажу учесници – већином смо запослени и ово је права прилика за опуштање, а природа је за то најбоља.

У међувремену сазнајемо и име победника. То је овог пута Миодраг Лучић.

Како се шампион осећа у кецељи?

– Никако, ставио сам је сад први и последњи пут.

Накнадном анализом доказног материјала потписник ових редова се уверио у објективност жирија.

Уследили су позиви са свих страна да им се прикључим у јелу. Тешко ли је жабу у воду натерати.

Док једем, сетим се ручкова у угоститељским објектима. За разлику од понашања у ресторану, овде не водим рачуна о количини поједеног, на шта ме упозоравају и домаћини. Како је леп осећај што овде нема келнера, који, кад наплаћују, уз осмех говоре:

„Чист рачун, дуга љубав“, а ја по повратку кући нервозно се сетим реченице Драгослава Андрића: „Мастан рачун – дуга пробава“.

Немања Савић

ДЕТЕ

Ја нисам бирао, али зато ви јесте да дођем на овај свет.
Ја нисам бирао, дошао сам и зато сада желим:
Желим да ме упознате, као особу, да ме упознате са светом.
Покажите ми да је ово једно лепо место.
Покажите ми љубав, дајте ми мало пажње.
Нека људи буду добри, нека буде што више пријатеља, нека
буде што више осмеха и шале.
Ако ја будем могао да бирам, нека буде свуда мир.
Нека се људи прихватају и подржавају.
Нека овај свет буде једно лепо место за живот.

Катарина Цукић

ЗА МОГ СИНА

Мили, једном када кренеш у свет, само корачај напред.
Освртати се немој, жалити немој.
Растрзан између јуче и сутра, постићи ништа нећеш.
Чисто срце гаји љубав, нежним очима гледа.
У њега примај само праве, исти такви у то срце могу ући.
Осмех на лице и штит у руке, љубав у срце па међ¹ људе.
Само храбри виде ширину и лепоту овог света.
Воли те твоја мајка.

Катарина Цукић

ОЧИСТИ СЕ

Очисти стан, обриши кућу, избаци смеће.
Избаци смеће из живота, из себе, раскрчи.
Расклони паучину са очију, са срца, иза ормара.
Избаци из себе, одбаци са себе. Све што ти смета, све што те
гуши, у реду је.
Да боље видиш, да јасније чујеш. Да јаче осећаш, онако пуним
плућима. Да квалитетније живиш.
Очисти се.

Изабаци сво то смеће, па онда изађи напоље.
Удахни ваздух, упиј Сунце, у реду је.
И то ће проћи.
Све ће проћи.
Изађи напоље као да ништа није било, штит у руке и осмех на лице.
Због себе, јер ако не сачуваш себе ништа ти остати неће.
Изађи, расклони, поспреми, обриши, раскрчи, очисти... Себе!
Катарина Цукић

ЗАЛАЗАК

Увек су ми били чаробни заласци,
када Сунце букти, пламса,
када се губи у својој тишини и полако нестаје.
Тако нечујан и тако нестваран тренутак.
Где год се налазила,
из којег год угла посматрала,
призор је увек посебан.
Тренутак који остаје урезан у теби,
који ћеш памтити.
Боје које се преламају,
које бљеште и имају свој чаробан моменат,
па се полако гасе.
Светлост која полако нестаје у тами,
светлост коју журиш да уграбиш,
и тај моменат који кратко траје.

Катарина Цукић

Казаћу искрено,
да нисам био сваки пут одушевљен песмом која ми је шарала по мислима, ту и тамо, каткад да приђе, те се макне с лица места.

Покоја је остала незавршена, вероватно с разлогом. Нека тако и остане. Можда се једном поново сударе, илити се почну преплитати пређашње мисли са садашњицом. Ко ће га знати? Но, ја ћу бити спреман да до тада (а не знам када) разбистрим мисли, и расклоним убојити неред који се гомилао ноћима, и стварао наслаге око мога срца, док оно није постало камен.

Тамара Саити

Признајем, постао сам независни губитник. Од оне ноћи, од када те нема међу нама. А ти? Где си ти? Којим облацима корачаш? Јеси ли међу мутним облацима, па те зато не видим? Или су ми сузе замутиле слику, која је до ономад била чиста и кристална? Свака моја битка завршава се великим поразом. Знаш ли да су дани сивила, испуњени густом маглом? Крочим дуго кроз њу, тешко се сналазим, тражим излаз, али нема путоказа. И опет смишљам песме моје натенане, у касне сате, таман онда када влада мир, када је највећа тишина. Када таму краси хрпа непознатих, невидљивих и мутних лица, када се зора рађа с тмурним облацима. Пишем у време када чујем покоји цвркулт птица, прохладни ветар који својим пиркањем заледи погледе.

Тамара Саити

КОСОВСКИ БОЖУРИ

Како да стојим чврсто
на земљи, у свету у којем лаж и издаја, постају хаварија, са
којом се
тешко дише?

Као из пепела оте се један поглед, који ми говори. Да морам.
Да постојим, да будем,
храбра, неустрашива,
довољно
да погледам истини у очи.
Због твојих сам стихова још као мала заволела да осећам.

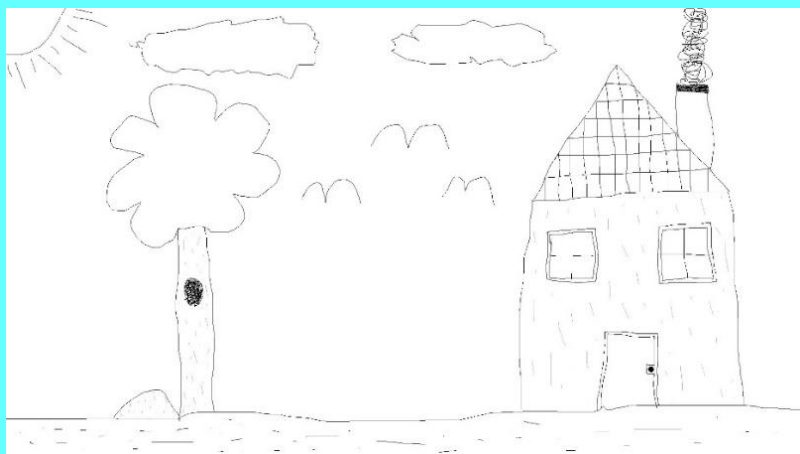
Да неправду правдом гоним,
Повређенима рану уснама целивам, и превијам тако
да сав бол нестане.

Тврд као стена, несаломљив као камен, у страницама милости
подвучене, мудрости
предака који се посветише
и поруку оставише да се не постидимо пред светијем
гробовима.

Моја је душа уклесана у Острошке висе, и као да још увек чујем
кадионицу вере, рукама
аманет посвећујем!
Зар у пролазном свету попут трена, не бити неке милост?
Као мајчин плач и очеву жртву, осећам у себи завет Косовских
јунака. Дом се не може
купити а мој је остао тамо где је све отелотворење вечности у
којој јасно видим моју
неразрушену кућу, како стоји на небу. Тешка суза кану, као
повест пред живим Богом.

О ви крвници, двоструки аршини, све узмите, али децу вам не дам! Душу, ону која вама недостаје, погледајте, како блиста, као Христова истина.

Тамара Славић

Стефан Радин

ОД ЛИКОВНОГ ЕКСПЕРИМЕНТА ДО МЕТОДИЧКОГ ЕГЗЕМПЛАРА ВОДОРАСТВОРЉИВИ УЉАНИ ПАСТЕЛ

Расправа са поводом

Сажетак

У раду се разматра и проблематизује колективна изложба ликовних радова студената, предшколске и деце основношколског узраста. Сви ликовни радови реализовани су у техници водорастворљивих уљаних пастела као савременом и све доступнијем ликовном материјалу. Кроз сопствену ликовно-обликовну праксу студенти и деца спонтано су откривали многобројне изражајне могућности понуђеног ликовног материјала.

Кључне речи: водорастворљиви уљани пастел, деца, студенти ВШССОВ

Увод

Овако конципирана изложба обједињује идеју и реализацију ликовно-методичког истраживања ликовног материјала, као и неизбежног експериментисања истим, током ликовне артикулације.

Овом приликом презентују се изабрани радови студената ВШССОВ, предшколске деце као и оне основношколског узраста. Овом приликом изложени су ликовни радови у оквиру ликовних подручја цртање и сликање који су реализовани савременим водорастворљивим уљаним пастелима. Ликовне технике у раду са студентима – будућим васпитачима као и децом предшколског узраста, изучавају се у оквиру наставних предмета *Методика ликовног васпитања* и *Методичке активности из ликовног васпитања*.

Дужи низ година у континуитету у оквиру ВШССОВ под нашим менторством одвијају се и ваннаставне активности првенствено

намењене студентима – будућим васпитачима, али и деци предшколског и основношколског узраста. Почетни импулс ваннаставних *Отворених ликовних радионица* намењених студентима и деци предшколског и основношколског узраста започет 2019. године у просторијама наше Школе прекинут је, нажалост, епидемијом *Covid 19*, већ почетком 2020. године.

Овог пута, са наше стране изабрани су ликовни радови деце основношколског узраста које смо упознали у оквиру јавне сфере градских и ликовних конкурса региона, као и дечијих радова насталих у оквиру методичког пилот-истраживања у вртићима „Мики“ и „Наша радост“ предшколске установе „Драгољуб Удицки“ из Кикинде, током 2020/21 године.

Поменути вртићи, заједно са васпитачима-менторима и предшколском децом, су такође већ дужи низ година вежбаоница наших студената када су у питању Методичке активности из ликовног васпитања.

Посебан ликовно-методички допринос изложби чине ликовни радови предшколске деце реализовани најсавременијим ликовним материјалом какав је *водорастворљиви уљани пастел*.

Управо овакав избор материјала, као и адекватан подстицај од стране васпитача и ликовна креација деце као непосредних реализатора – истраживача и експериментатора чини овакву изложбenu поставку занимљивом и савременом. Придружени радови деце основношколског узраста и студената чине овако постављену изложбу потпунијом и нуде преглед могућег даљег узрасног развоја када је у питању ликовно изражавање и обликовање.

Напомене:

Аутор изложбене поставке: др Милорад Степанов, проф. струковних студија

Сарадници: Јасна Радосавчев, васпитач-специјалиста, вртић „Мики“

Ерика Грујичин, васпитач, вртић „Наша радост“

Весна Јовановић, васпитач, вртић „Наша радост“
Весна Мајсторовић, васпитач, вртић „Наша радост“
Александра Најкрајкућин, вртић „Наша радост“

**ВШССОВ: изложбени зид код амфитеатра
КИКИНДА
4. април, 2021.**

Никола Халаи

Стефан Попаживанов

АУТОПОЕТИЧКИ ИСКАЗИ – КАКО, ЗАШТО?

„ЛИНИЈА МИНИМАЛИЗМА“ – КАКО РАДИТЕ И ВИДИТЕ

„Линија минимализма“ је симболични назив компилације, збирке или скупа једнолинијских цртежа. Садржи 21 једнолинијски цртеж, сваки рађен техником туша, који кроз свакодневне предмете, животиње и појаве представљају различите симболе. Почетна идеја, темељ свих једнолинијских цртежа је минимализам, који је у данашњем друштву занемарен, обезвређен и замењен претераним материјалним максимализмом. Данашње друштво је заборавило колико су лепота и живот једноставни, колико је мало човеку потребно за истинску душевну радост и за дуготрајну срећу. Сваки једнолинијски цртеж представља различиту линију минимализма, које чине подсетник једноставности човека. Од цртежа „Лице“, „Руке љубави“, до цртежа „Девојка са балонима“ и „Мир“, сваки представља спој унутрашњег симбола и заборављене спољашње лепоте. У жељи за очувањем једноставних овоземаљских дарова, настали су сви једнолинијски цртежи. Они теже да људима, барем на моменат, поврате свест о једноставној лепоти природе и свега што је у њој. Ови цртежи говоре о суштинској лепоти која се види у туђем оку, о безбрижности деце која треба да живи у свима нама, о свим овоземаљским чарима и даровима које не ценимо довољно, сматрајући да се они подразумевају и да их заслужујемо. Са друге, симболичке стране, сваки симбол који се крије у сваком цртежу, подсећа човека да треба на живот да гледа као на забаву, игру и плес. Поред тога, цртежи показују човекову моћ над сопственим одлукама, значај социјализације и посматрања света у себи и света око себе. „Линија минимализма“, суштински, представља огледало. Првенствено представља лични одраз, одраз свакодневне захвалности и заљубљености у једноставност и ситнице. Са друге стране, ови једнолинијски цртежи представљају огледало других, јер у свакоме буде различите

емоције, ставове и тумачења. Индивидуалност сваког појединца се јасно види при посматрању цртежа овог типа, јер се управо кроз то посматрање врло јасно пресликава унутрашњи свет појединца. Суштина живота, па и уметности, није квантитет, него квалитет. Није суштина у броју речи или у броју ликовних радова, већ у порукама које преносе, а ови једнолинијски цртежи могу јасно пренети поруке људима, на њима својствене начине.

Никола Халаи

За подлогу сам користио хамер који сам исекао да буде величине папира А4 формата. После тога сам желео да „обојим“ папир тако што сам узео неколико кесица црног чаја и убацио у дубоки плех. Затим сам скувао пуну шерпицу воде и сипао. Оставио сам да се вода охлади. После тога сам убацио папире и оставио сам их тако неколико сати док нису попримили жућкасту боју. Оставио сам папире да се осуше преко ноћи.

Што се тиче самих цртежа, сетио сам се да сте рекли, а и показали сте ми дечије цртеже, како су деца користила воду како би добили ефекат акварела. Узео сам малу посуду и у њу састругао мало пастела користећи нож. После тога сам узео чашу воде и меке четкице (за акварел) и покушао да видим да ли ове пастеле могу да буду добра замена за акварел – мислим

да су идеална замена и за акварел боје. Желео сам да испробам овакав метод јер волим да користим акварел због његовог непредвидивог ефекта и исхода. Што се тиче коначних резултата цртежа, желео сам да добијем ефекат старог пергаментна на којем су нацртани цртежи, а определио сам се за црну пастелну боју јер сам желео да изгледа као да је рађено мастилом. Последњи корак је био да се користи свећа како бих изгорео и мало поцрнео ивице папира како би папир изгледао као да је „преживео пожар“.

Стефан Попаживанов

Још од раног детињства су ме привлачиле разне врсте уметности, а нарочито ликовна уметност. Љубав према цртању и сликању сам развила још у вртићу, а интересовање за цртање портрета се појавило у основној школи на часовима ликовног. Инспирацију за цртање проналазим свакодневно посматрајући и анализирајући лик и фигуру човека. Некада цртам пролазнике, некада људе из моје маште, а понекад и познате личности, као „Глумца“ са изложеног рада. Када сам се сусрела са делима познатог сликара Јана Ван Ајка који је први насликао аутономни двоструки портрет у пуној фигури, венчана слика брачног пара Арнолфини је на мене оставила снажан утисак, те сам стога наставила да цртам портрете и кроз средњошколско образовање. Најчешће користим графитну оловку у комбинацији са оловкама у боји, али ми се водорастворљиви уљани пастел који сам пут сам користила у ВСССОВ у Кикинди на практичној настави код др Милорада Степанова веома допао. Код водорастворљивих уљаних пастела ми се допада јасна и снажно обојена „мекша“ линија приликом наношења боје на папир. Свиђа ми се што водорастворљиви уљани пастел пружа лепезу могућности и оставља довољно простора за креативан рад сваком ко буде у прилици да користи овај ликовни материјал. Наиме, може се

мешати боја преко боје на самом папиру, али не тако добро као што то можемо постићи са течним бојама, нпр. темперама. Уљани пастел ми се свиђа више од сувог јер оставља постојан траг на папиру, док је суви пастел грубљи и оставља прашкаст траг. Пастел се углавном користи без употребе четкица, али водорастворљиви уљани пастел могуће је размазати по хартији четкицом и водом, што даје још једну могућност употребе овог материјала.

Александра Ковачевић

ИГРА „ГОВОР СРЦА“

Како деца свих узраста воле игре луткама и како често долази до конфликтних ситуација, колегиница Весна Кракуљ – васпитач и ја дошле смо на идеју да осмислимо игру која подржава ненасилну комуникацију и врло користи у раду како на јасленом, тако и на старијим узрастима. Весна и ја радимо у истом вртићу („Златна греда“ у Новом Саду) и сматрамо да су сарадња и партнерски однос колега кључни фактори за стварање услова за квалитетан рад.

Инспирацију за осмишљавање ове игре пронашле смо у теорији познатог америчког психолога Маршала Розенберга. Наиме, реч је о ненасилној комуникацији коју је назвао језиком или говором жирафе. Намеће се питање зашто баш жирафа?! Сви знамо да је жирафа животиња са великим срцем, која види у даљину, племенита је и снажна. А оно чему наша игра тежи је стварање баш таквог говора.

Слика 1. Модели лутака

Као васпитачи са дугогодишњим искуством, практичари, дошли смо на идеју да родитељима пружимо подршку у решавању конфликтних ситуација са децом код куће, ненасилном, мирном комуникацијом, онако како ми то у свом раду практикујемо.

Циљ игре је, дакле, комуникација (говор срца) која се темељи на поштовању саговорника и препознавању осећања, откривању разлога настанка конфликта, сагледавању ситуације из друге перспективе и уважавању туђих мисли, потреба и жеља.

Комуникација која не осуђује, већ проналази решења и избегава сукоб.

Све што је потребно за игру јесте да родитељи са децом од материјала какав имају код куће, по сопственом избору и моделу, направе лутку жирафу (Слика 1). Деца дају име лутки. Лутка увек стоји на видљивом месту. Пожељно је са дететом, током израде, разговарати о томе каква је жирафа, о њеним особинама, о томе да има велико срце и да је племенита.

Када дође до проблем ситуације међу децом, тада на сцену ступа лутка (у улози родитеља, старијег брата, сестре) која саслуша дете, покуша да разуме, поштује, не осуђује, тежи позитивним осећањима и проналази решење. Тако уместо можда очекиване реакције родитеља, као што је грубљи говор, неразумевање, грдња детета и слично добијемо говор срца. Деца ће се лакше поверити лутки, прихватиће комуникацију и биће маштовитија у проналажењу решења. Деца са лутком такође увек могу да се осаме када то пожелe, могу гласно изнети ако их нешто мучи, своје недоумице или страхове. На тај начин деца уче да се сучавају са проблемима, као и да их говоре својим родитељима уместо да их крију, а родитељи свакако не би требало да игноришу дечије проблеме, већ да их заједничким снагама, говором срца, решавају.

Јелена Пантелић

Слика 2: Жирафа Ема – рад студенткиње Јелене Пантелић настао у оквиру вежби из Методике васпитно-образовног рада (израда лутке као радно-игровног средства)

ОД ИГРАЧКЕ ДО РАЧУНАРА – ИНТЕГРИСАЊЕ ИНФОРМАТИЧКИХ ТЕХНОЛОГИЈА У СВАКОДНЕВНЕ АКТИВНОСТИ ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНОГ РАДА ЗА ВРЕМЕ ПАНДЕМИЈЕ

др Љиљана Крнета, проф.

Студенткиња на дошколовању, васпитач: Јована Шешлија
ПУ “Радосно детињство” Нови Сад

Тема: ОНЛАЈН РАД ЗА ВРЕМЕ ПАНДЕМИЈЕ ИЗАЗВАНЕ ВИРУСОМ
Covid19

За време онлајн рада имали смо три фазе у раду, да их тако назовем.

Прва фаза је сарадња међу колегиницама које раде у групи и које се углавном путем видео-позива на телефону (Вибер) договарају и осмишљавају недељне задатке за децу и родитеље. Проналазимо садржаје на интернету, саме осмишљавамо, снимамо помоћу камере телефона задатке. Смишљамо како формулисати задатке да буду јасни. Кад одаберемо садржај задатка мејлом га прослеђујемо деци, односно родитељима.

Наши задаци су били конципирани тако да родитељ само треба да појасни детету шта је његов задатак а да дете што самосталније уради задатак. Родитеље само замолили да камером свог телефона све сниме или фотографишу и проследи мејлом.

Помоћу добијеног материјала смо правили филмиће, а уз помоћ апликације *Вива видео* фотографије смо правили као слајд уз музичку позадину.

Задаци које смо им понудили били су:

ИГРЕ НА РАЧУНАРУ

Икс-окс помоћу линка www.igre123.net

Шах www.igrajbesplatno.rs

Игра меморије www.kvizoteka.com

ИГРЕ У КУЋИ

УНИЦЕФ игре под називом “Кутак за игру”

www.unicef.org

ЕДУКАТИВНЕ ИГРЕ НА РАЧУНАРУ

10 едукативних апликација за игру на компјутеру фондације Новак Ђоковић novakdjokovicfoundation.com

СНИМЦИ ЕКОЛОШКИХ АКТИВНОСТИ

Осмислиле смо задатак како да дете и родитељ од отпадног материјала (одштампаног папира, пластичних флаша и чаша, картонских ролни од папира) направе корпицу за Ускршње јаје.

ИНТЕРНЕТ ИЗВОРИ

Помоћу интернета смо проналазили разне полигоне за вежбање у стану, како помоћу траке за кречење направити школице у стану, или разне препреке помоћу ластиш-гуме да шетање кроз стан буде занимљивије итд.

КЛАСИЧНИ ЗАДАТАК

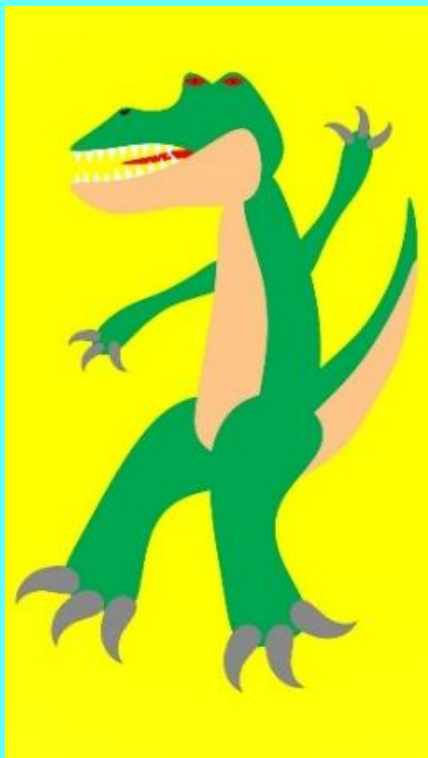
На пример, када је неком детету из групе био рођендан деца би му цртала цртеж. Од цртежа које би нам родитељи послали мејлом ми бисмо помоћу апликације *Вива видео* направили слављенику албум као слајд, а у позадини би ишла рођенданска песма.

Све снимке и слике задатака и дечијих цртежа које смо мејлом добијали, када их уобличимо, враћали смо мејлом родитељима да их и они имају.

После овде друге фазе, сарадње васпитача и родитеља, долазимо у трећу фазу, а то је сарадња свих запослених у предшколском установама у целој Србији помоћу интернет платформе „Умрежи се“ <https://umrezise.com>,

podrska@umrezise.com и радијске емисије „Кључић“ где смо путем мејла слали дечије цртеже, а родитељи помоћу YouTube канала пратили емисију. Оформљена је на интернету Facebook страница „У сусрет променама“ где су васпитачи приказивали свој начин сарадње и рада са децом у новонасталим условима путем онлајн рада.

Разноврсне информатичке технологије у онлајн раду омогућиле су нам и олакшале комуникацију и рад са децом, родитељима и колегама, што показује колико су информатичке технологије важне за рад, комуникацију, учење, информисање и многе друге, свакодневне животне активности.

Стефан Радин

ОДРЖАНА РАДИОНИЦА „УМЕТНОСТ ОПАЖАЊА“

Радионица за студенте на тему *Уметност опажања* одржана је онлајн у петак, 02. априла 2021. године у 18 часова, у оквиру ваннаставних активности Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди. Организатор и реализатор радионице била је др Јасмина Арсенијевић, професор.

Садржај радионице посвећен је факторима утицаја и основним законитостима процеса опажања код људи. У радионици се истраживало о темама у вези са начином опажања, перципирања и извођења судова и закључака код људи. Студенти су водили дискусије и вршили анализе различитих примера и ситуација из свакодневног и професионалног живота, да би се потом проучиле и теоријске основе о овој тематици.

Тема радионице је од изузетног значаја за професију васпитача, и директно се односи на педагошке и управљачке вештине и способности васпитача да компетентно врше посматрање деце и спроводе евалуацију. Како је опажање кључни процес у сазнавању о спољашњој средини, тема радионице је била од значаја студентима како у професионалном, тако и у личном, свакодневном животу.

На радионици су учествовали студенти прве године мастер студија којима ће се издати додатак дипломи. Студенти су исказали интересовање за учешће у евентуалној следећој радионици која би дубље истраживала дату проблематику. Радионица је организована преко апликације „Google meet“, а позив је био постављен на веб-сајту Школе.

ПРЕДСТАВА КО ЈЕ БИЛА МЕЛАНИЈА ГАЈЧИЋ?

Представа *Ко је била Меланија Гајчић?* извођена је у просторијама Народног музеја у Кикинди, 03, 04, 08, 09, 10. и 11. септембра 2020. године. У реализацији овог драмског играказа су учествовали музејски волонтери, средњошколци и студенти наше школе, Никола Халаи, Светлана Крнета и Стефан Попаживанов. Представа у покрету, на врло симболичан и јединствен начин прати след животних догађаја Меланије Меле Гајчић, знамените Кикинђанке и ктиторке манастира Свете Тројице у Кикинди. Од њеног рођења, преко ране младости до дубоке старости, представа музејског театра уводи гледаоце у велике падове и још веће успоне једне од најзначајнијих личности овог града, представљајући њен живот на реалан и аутентичан начин.

УСПЕХ КИКИНДСКОГ ХОРА

Хор Културног центра Кикинда „Attendite“ под управом проф. др Биљане Јеремић освојио је златну медаљу на XX Мајским музичким свечаностима у Бијељини које се одржавају сваке године. Такмичење је одржано онлајн 15.05.2021. Нажалост, није могло да се одржи уживо због ситуације у којој се тренутно сви налазимо. Пре две године, 13.05.2019, морам да нагласим да је исти хор освојио прво место, и посебно златну медаљу за кореографију. Надам се да ће бити још оваквих успеха. Од студената ВШССОВ, у наступу хора учествовала је Крнета Светлана.

Одржано online такмичење 15.05.2021

ВИСОКОЈ ШКОЛИ СТРУКОВНИХ СТУДИЈА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ ВАСПИТАЧА У КИКИДИ ДОДЕЉЕНА СУ СРЕДСТВА ПО КОНКУРСИМА ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКУ ДЕЛАТНОСТ

- ✓ По јавном конкурсy за финансирање развојно-истраживачких пројеката високих школа струковних студија с територије АП Војводине у 2020. години Покрајински секретаријат за високо образовање и научноистраживачку делатност закључио је уговор са Школом о финансирању пројекта под називом „Утицај родитеља и васпитача на формирање толеранције код деце предшколског узраста“. Истраживање се бави испитивањем улоге родитеља и васпитача у формирању толеранције код деце предшколског узраста, имајући у виду њихов значај као фактора социјализације у поступку стицања ставова и вредности, путем идентификације, као и преко деловања других облика социјалног учења. Руководилац пројекта је др Јелена Мићевић Карановић, проф., а истраживачки тим чине: др Јелена Мићевић Карановић, др Миланка Маљковић, др Ангела Месарош Живков, др Драгана Малешевић, мр Србислава Павлов и Тања Бркљач, мастер.
- ✓ По јавном конкурсy за суфинансирање образовних програма/пројеката установа високог образовања чији је оснивач аутономна покрајина Војводина, Школи су одобрена средства за штампање монографије „Идентификовање и подстицање даровитости деце предшколског узраста“.
- ✓ По Конкурсy за суфинансирање текућих поправки и одржавање објеката и опреме установа високог образовања чији је оснивач аутономна покрајина Војводина, Школа је добила средства за прилазну рампу

за особе са инвалидитетом у износу од 210.000,00 динара. Прилазном рампом се улаз у зграду прилагођава особама са инвалидитетом, што олакшава улазак студената у Школу, као и гостујућих особа за реализацију предавања и радионица са студентима школе из предмета Специјална педагогија и Основе инклузивног васпитања и образовања.

- ✓ По Конкурсу за суфинансирање набавке машина, опреме и нематеријалне имовине у установама високог образовања чији је оснивач аутономна покрајина Војводина, Школи су одобрена средства за интерактивни интернет портал и софтвер у износу од 500.000,00 динара. Повећање капацитета информатичке опреме и софтверске подршке је од изузетне важности као важан сегмент у поступку испуњавања техничких

услова приликом акредитације установе и студијских програма. Циљ нам је да комуникација на релацији школа-студент, школа-наставник и студент-наставник буде двосмерна, а то захтева нов софтвер и нов веб-сајт школе. Промене у окружењу су све чешће, а захтеви студената и наставника се мењају под утицајем многих фактора. То подразумева да се брзо и ефикасно морамо прилагодити и одговорити на све промене. Набавка нових софтверских решења је важан фактор у процесу прилагођавања и управљања променама, што потврђује и начин функционисања образовних установа и у време пандемије.

ИНТЕРВЈУ СА...

Теодором Ердељан, добитницом награде Народне библиотеке „Јован Поповић“ из Кикинде

Драга Теодора, наша целокупна редакција ти честита на освајању престижне награде. Можеш ли да нам кажеш нешто више о добијеној награди?

Пре свега, желим да вам захвалим на честиткама. Повод за доделу ове награде јесте Међународни дан жена, 8. март. Наиме, Народна библиотека „Јован Поповић“ из Кикинде је одлучила да награди читатељке које су прочитале више од 100 наслова у протеклом периоду. Поред мене, награђено је још неколико жена, али сам ја, као најмлађи читалац, веома почаствована.

Позната си као врло скромна особа која није склона експонирању свог успеха зарад похвале других. Како реагујеш на проширење вести о твом скорашњем успеху?

Да, тако је. Изненађена сам, нисам очекивала да ће се оволико проширити, али, наравно, драго ми је због тога.

Да ли је ово твоја прва награда у овој области?

Да, јесте.

Како је ова награда утицала на тебе?

Веома позитивно, изненадила сам се када ми је јављено да присуствујем свечаности. Наравно, ово је само још један подстицај да наставим путем којим сам кренула.

Колико труда си уложила на путу до овог достигнућа?

Родитељи су ме учланили у библиотеку када сам напунила 7 година и кренула у први разред основне школе. Сваког дана сам посећивала библиотеку. Почев од гледања сликовница па до озбиљних дела, временом сам заволела пут књиге.

Да ли те награде овог типа мотивишу за даљи лични напредак?
Наравно, много ме мотивишу за даљи напредак.

Који су кључни фактори твог успеха?

Пре свега је то жеља. Како сам одрасла, низале су се и обавезе, али нисам одустајала, увек сам налазила времена за књигу.

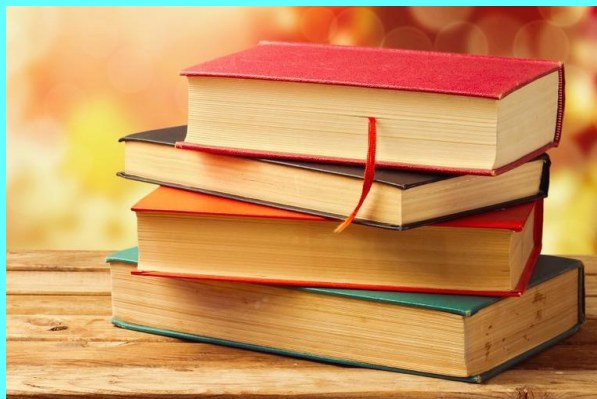
Својом наградом дајеш позитиван пример другима. Да ли мислиш да данашње друштво, уопштено посматрано, вреднује награде?

На жалост, данашње друштво је све мање заинтересовано за овакве ствари, и људи просто не желе да издвајају време за читање. Омладина је таква да их овакве ствари не занимају, наравно, изузев појединаца.

Како би подстакла наше читаоце да се активније укључују у догађаје овог типа?

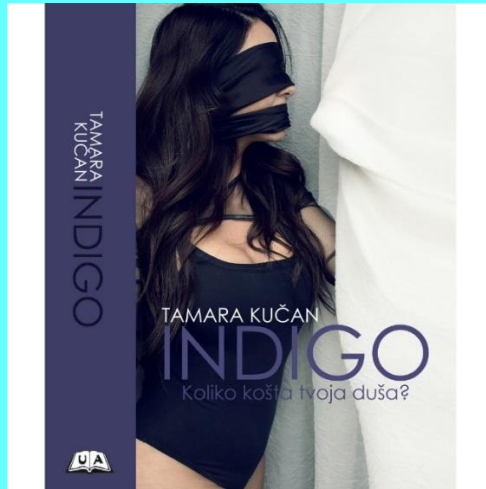
Да би се млађе генерације подстакле првенствено мора постајати нека жеља, барем нека минимална, за књигом. Јер ако постоји и та минимална жеља, наставиће тим путем.

Разговор водио: Никола Халаи

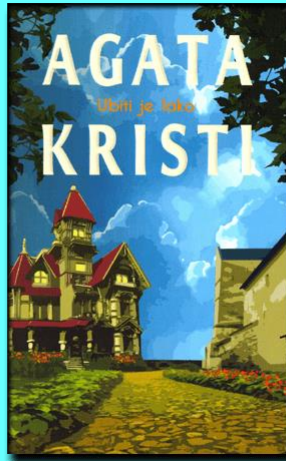
Извор: (Foto: Shutterstock, <https://stil.kurir.rs/>)

СТУДЕНТИ ТРЕЋЕ ГОДИНЕ ВШССОВ ПРЕПОРУЧУЈУ ЗА ЧИТАЊЕ...

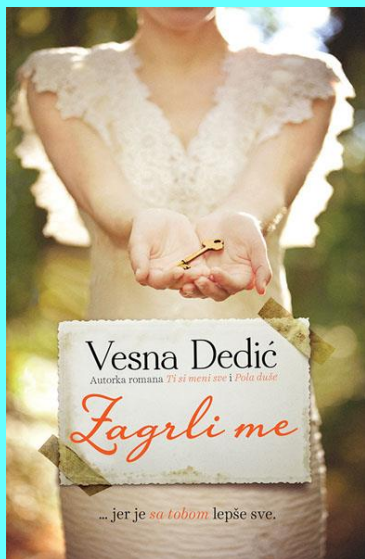
„Добродошли на аукцију душа. Ваш домаћин је ђаво. Даће вам све што пожелите. Одузети све што волите. Улаз је бесплатан. Излаза нема.“ Девети роман Тамаре Кучан води читаоце у свет најдубље таме и зла, опсесије и бола, слабости људске душе и снаге самоспознаје. Главни ликови романа, Сара и Џон, кроз напету, али врло реалну и потресну радњу читаоцима показују моћ веште манипулације над слабом људском душом, показују екстремне границе људског зла и опсесије, као и опасности које могу задесити сваког појединца. Напета трилер прича „Индига“ наводи читаоце да преиспитају свет око себе и свет у себи, на начин на који никада нису очекивали.

Извор: <https://www.tamarakucan.com/shop/indigo/>

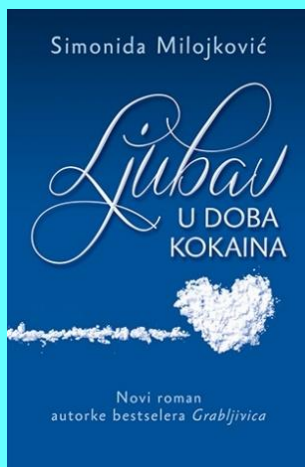
Пензионисани полицајац Лук Фицвилијам није могао да верује неоснованим наводима госпођице Пинкертон, занимљиве старице коју је срео у лондонском возу за Скотланд Јард, да је вишеструки убица деловао у тихом енглеском селу Вичвуд – нити њеној тврдњи да ће локални лекар бити следећи. Само неколико сати касније, госпођицу Пинкертон прегазио је аутомобил чији је возач побегао са места несреће. Пука случајност? И Лука је тако мислио... све док у новинама није прочитао вест о неочекиваној смрти поменутог лекара – доктора Хамблбија. Уз помоћ свог пријатеља Џимија, а под маском писца који сакупља материјал за своју нову књигу, одлази у Вичвуд да на лицу места истражи необичне догађаје. Посета овом изолованом селу, где слуге раде већину посла, а богати господари већину времена проводе оговарајући, потврђује Лукине најгоре страхове. Јер, чини се да је Вичвуд подељен између две групе локалног становништва: једна је на трагу мрачне и опасне тајне, а друга не успева да преживи довољно дуго да би је поделила са било ким.

Извор: <http://agatha-christie.net/kriminalisticki-romani/ubistvo-je-lako/>

Роман „Загрли ме“ настао је из страха од самоће у време када настаје нација самаца, страха да ће потреба за загрљајем постати друштвено неприхватљиви гест највећег примитивизма и страха од тога да узмемо живот у своје руке. Ово је прича и о женама које су робови амбиција своје деце и себичности својих мужева, прича о љубави која је распродаја загрљаја, покорности и илузија, о љубави без страсти и страсти без љубави. Како би жене биле дивне само када не би желеле да буду срећне, реченица је коју је главној јунакињи романа понављао отац док је одрастала у малом граду у унутрашњости. Од доласка на факултет у Београд па до новогодишње ноћи 2013. Наташа Крстић тражи загрљај у којем ће бити апсолутно срећна, верује да љубав не заобилази оне који умеју да воле, срећа оне који умеју да јој се радују и успех оне који умеју да мисле.

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/domaci-ljubavni-roman/24552-zagrli-me>

„Љубав у доба кокаина“ је драматична и поразна исповест београдске студенткиње, коју је њен младић гурнуо у пакао дроге. Главна јунакиња Нина заљубљује се у свог вршњака, заводника и козера Марка, и постаје зависна од његове пажње и љубави. Али њен свет се руши кад је се он засити и кад је остави. Спремна је на све да би га поново вратила, а када јој он у једном ноћном клубу понуди кокаин, без размишљања прихвата: тако се њеној зависности од љубави придружује и зависност од тешких дрога... Ни у свом новом роману ауторка Грабљивице не престаје да ствари назива својим именима, стварајући уверљиве и препознатљиве ликове једне изгубљене генерације у земљи без наде и илузија, и водећи радњу лако и једноставно. Посебну боју овом новом роману о странпутицама данашњих младих људи дају непосредан исповедни тон главне јунакиње, обраћање без увијања и прећуткивања, отворено и без кајања.

Извор:

https://www.laguna.rs/n2382_knjiga_ljubav_u_doba_kokaina_laguna.html

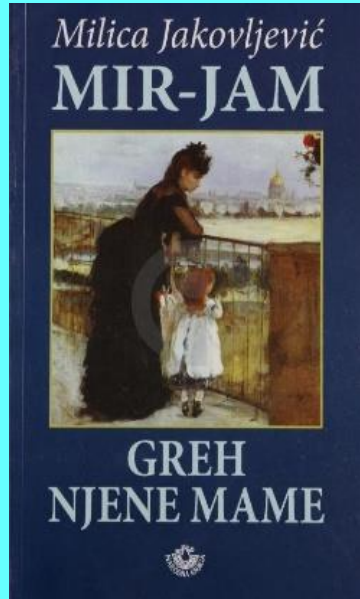
Ден Браун у свом трилеру „Да Винчијев код“, креативно комбинује многобројне историјске референце (Да Винчи, Темплари, свети Грал) са фикцијом. Протагониста романа је, као и у претходном бестселеру „Анђели и демони“, харвардски професор Роберт Лангдон. Када париска полиција открије његово име сакривено у шифрованој поруци пронађеној поред тела убијеног кустоса Лувра, он постаје њихов главни осумњичени за брутално убиство. Једина особа која верује у његову невиност је француски криптолог, Софи Неву, која му помаже да побегне. Бежећи од полиције покушавају да дешифрују мистериозну поруку и долазе до запањујућег закључка. Кључ за решење је сакривен у Да Винчијевим делима, свима видљив, а истовремено добро сакривен. Пут им се укршта са вековима старим тајним друштвом, чији је члан био покојни кустос, али и Да Винчи, Исак Њутн, Ботичели, Иго, као и са контроверзним огранком католичке цркве. Уколико Роберт и Софи не успеју да дешифрују код на време, древна тајна, као и велика историјска истина, биће заувек изгубљена.

Извор: <https://www.knjizare-vulkan.rs/trileri-misterije/238-da-vincijev-kod>

Пол Шелдон је чувени писац, који је славу стекао историјским романсама са главном јунакињом Мизери. Када Пол доживи саобраћајну незгоду, има ту срећу да га са места удеса спасе медицинска сестра – Ени. Испоставља се да је Ени његова највећа обожаваатељка, и она га са задовољством одводи у своју изоловану кућу како би му пружила негу. Међутим, нимало је неће обрадовати вест да Пол у последњем роману убија Мизери. Ени ни по коју цену не пристаје да се опрости од Мизери и зато жели да Пол напише другачију причу: његово највеће дело, само за њу. Има много начина да га приволи на писање. Један од њих је игла. Други је секира. Ако они закажу, Полова тамничарка може постати заиста гадна... Господар ледене атмосфере страве, Кинг маестрално уплиће делове Половог фиктивног романа писаног у заточеништву у рукопис сопственог дела и ствара један од најстрашнијих и најбоље написаних романа икада. Закорачите у мрачни свет друге стране славе и опсесивних обожавалаца...

Извор: <https://www.vulkani.rs/beletristika/2021-mizeri>

После смрти свога оца, богатог банкара, и мајке домаћице, Неда је остала потпуно сама. Приморана да напусти родитељску кућу где је била ушушкана љубављу и богатством својих родитеља, суочава се са стварним светом којим владају правила која постављају мушкарци. После низа догађаја, вешта игра судбине и завет њене мајке одвешће је право у руке мушкарцу који је био њена судбина...

Извор:

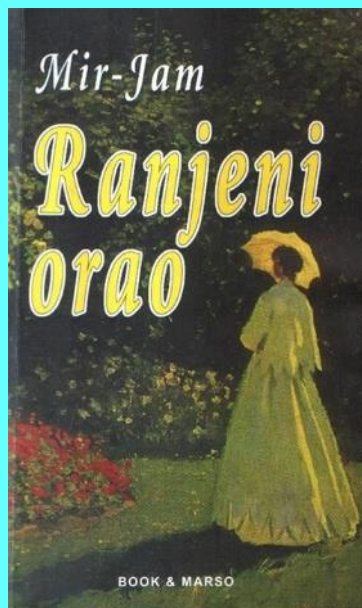
https://www.delfi.rs/knjige/69377_greh_njene_mame_knjiga_delfi_knjizare.html

Роман „Воз за Будимпешту“ Даче Мараини је драматична приповест која нас води на путовање кроз простор и време. Као главни протагониста, Амара Сирони добила је новинарски задатак да те 1956. године извештава из земаља иза гвоздене завесе, али истовремено креће у очајничку потрагу за својим Емануелом, јеврејским дечаком с којим је делила незаборавне дане детињства у Тоскани и прву младалачку љубав, а који се 1939. године с родитељима вратио у Беч, у време најжешћих нацистичких прогона. Све што је од њега остало јесте свежањ писама из гета у Лођу, одакле му се губи сваки траг. Амарино путовање од невиности до искуства провешће је кроз рањену послератну Европу, укључујући и остатке пакленог Аушвица, и довести до Будимпеште у тренутку избијања побуне у којој ће руски тенкови заувек сахранити једну утопију.

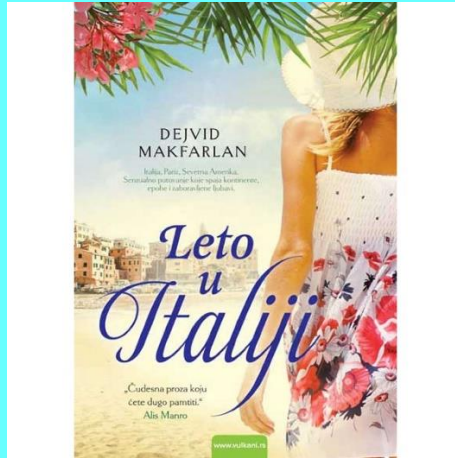
Извор:

https://www.delfi.rs/knjige/11608_voz_za_budimpeštu_knjiga_delfi_knjizare.html

Једна од најбољих књига наше најчитаније ауторке међуратне књижевности. Књига је саткана од нежности и осећања које може да претвори у речи само женска рука, узбудљивог заплета, неизвесне приче, неочекиваних обрта и, наравно, са срећним завршетком. Главна јунакиња овог дела, Анђелка, тражећи љубав и своје место у друштву неминовно долази у сукоб с конзервативним схватањима патријархалне средине. У суровом свету којим владају мушкарци, Анђелка ће својом добротом и племенитошћу савладати све препреке и пронаћи своју срећу.

Извор: <https://www.makart.rs/knjige/knjiga-ranjeni-orao-milica-jakovljevic-mir-jam-37619>

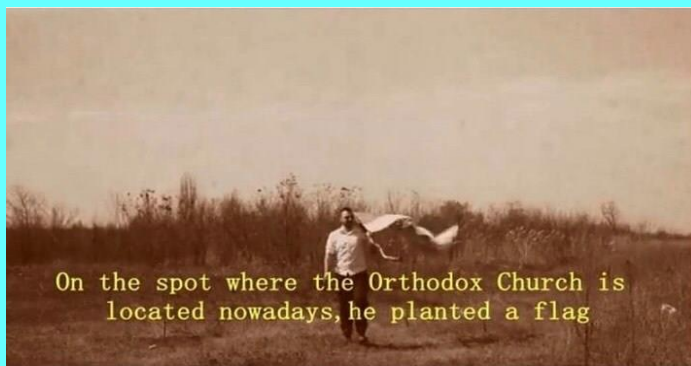
Италија, Париз, Северна Америка. Сензуално путовање које спаја континенте, епохе и заборављене љубави. Врело лето 1968. године оставиће за собом снажне успомене. Млади Оливер планира да проведе лето путујући по Европи и зато одлази у Париз, а потом у провинцију Италије где упознаје љубав свог живота – Ану, девојку дивљег и страственог карактера. Упркос снажним осећањима, мора да је напусти и врати се код родитеља у Канаду. Међутим, за собом неће оставити само сломљено срце... После много година, живот му пружа још једну шансу да поврати оно што је остало заборављено под неодољивим брдима Тоскане. Нека осећања никада не изгледе, а за њима остаје неизбрисиви траг, преко далеких океана и вртлога времена. У животу постоји време које је, за неке, најлепше од свих. То може трајати свега неколико дана. То може бити година, понекад две. То се обично дешава далеко од куће – негде где можемо да будемо оно што желимо да будемо, а не оно што јесмо.

Извор: <https://www.vulkani.rs/beletristika/1477-letu-u-italiji>

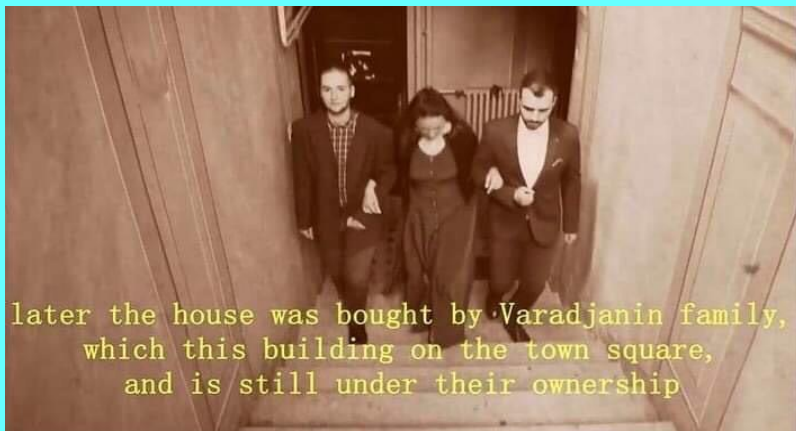
Приредио: Никола Халаи

„Кикинда - Virtual lesson“

Студенти ВШССОВ Стефан Попаживанов, Никола Халаи и Светлана Крнета учествовали су у пројекту који су заједнички реализовали Народни музеј Кикинда и амерички град Акрон. Идеја о пројекат проистекла је из сличних историја млинова у ова два града. Наш град Кикинда је некада имао 51 сувачу, а данас је остала само једна. Град Акрон такође има богату историју о млиновима. Циљ овог пројекта било је истраживање наслеђа и његове популаризације међу децом и младима, а један од резултата пројекта је филм „Кикинда - Virtual lesson“ (2021).

Ово су неке од фотографија сцена из филма, а цео филм можете погледати на следећем линку: <https://www.youtube.com/watch?v=xiLyKzjUSQo>

НОЋ МУЗЕЈА

Ноћ музеја је ове године обележена на другачији начин због епидемиолошке ситуације. Програм припремљен за овогодишњу Ноћ Музеја конципиран је тако да прати изложбу „Суграђани“, па су тако организовани отворени атеље где су посетиоци могли да добију свој портрет, наши суграђани могли су да овековече ноћ фотографијом у фотографском атељеу који је водио чувени кикиндски фотограф Сретеновић, а у галерији музеја била је отворена изложба „Суграђани“ где су наши студенти Емилија Ладичорбић и Стефан Попаживанов оживљавали портрете наших знаменитих суграђана.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

371.13

СТУДЕНТСКА бајка: лист студената Високе школе струковних студија за образовање васпитача у Кикинди / главни уредник Ангела Месарош Живков. - [Онлајн изд.]. - Електронски часопис. - Год. 1, бр. 1 (2020)- . - Кикинда: Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди; Студентски парламент ВШССОВ у Кикинди, 2020-

Начин приступа (URL):

<http://vaspitacka.edu.rs/studentски-casopis/>. - Два пута годишње

ISSN 2738-1323

COBISS.SR-ID 31373577

